

Udateret

AFSENDER

Elisabeth Pedersen, Viggo
Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim
Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 26 nr. 25a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

18. Mars. d. 17. Søndag Aften
Kære Minde. Jz kan ikke begribe hvordan
Meget Val dette Brev ikke er kommen afsted for.
At her lyder i flere Dage, hvad jeg meget tænker over
og beder for en Dokylde.
Derom har jeg ikke videt at Elly - men vi da
var glæde over at vi ikke er vore. Noget Skarboe
har tropt en del på Skarboe: d. vidt Dage
og alle har Temperatuere, som var godt
noget ud, lidt op, men jeg synes dog hængende
har befridd sig både og vist lidt mere
i Dage. Jz beder for smidtestid om
ikke Lænde at omtale at jeg er min
har søgt at forklare for Lotte's Syg-
dom. Men mestig skærsigt af d.
Kammere når intet bestemt
kan fornes, da at intet sig: d. vidt-
løftig om sine Formodninger;
ind ikke når d. egend til at sætte en
viden Sprak i Blod som her; men
gaaende ham for at Patientus ikke

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 26 Nr. 25A

kommer ham skændig. Der er glæde og ro. I alle Hjemmer er der
hvis han er den Rødder for Skarboe, så vil den sigte sig for sig selv
og hans Gæster skændig, så har de sigte sig selv for sig selv
p. her skændig skændig

Kommen skal måske se på en.
Falle Tofaldet er det bedste der kommer
så lidt ud som muligt. Jo det skal skrive
de Bruen, og i mængde helst kend
være. Bekymringer. Men hvis
noget spørger for, og da kunne det,
at de havde det Syphilitis, og at Feber
er lidt op og ned, Talstatens lidt mindre
god end tidligere og at den længe
det M var gode anledning til nogen
Bekymring. Men om det skal Tuber-
culose osv. som det på en eller
anden måde kunne komme ud af
et L. Og hvem ved, måske har de
ikke noget på sig selv.
Der af den Venne og Lotte Brøder
ud kan være. Et Bogen på et Hospital.
Jo forstår deres Uro og Utålmodighed.
Men. Lyg dem må man give Tid efter som
giver det M, og intet kan forenes. Men
hvis man er trykkelig og dybt Plejerske, indbunden
som sådan, et udendret luftigt og
roligt Lygdeuler, Harnsmeder osv.

Omhyggelig for hendes og hendes sønnes skæbne og om hendes forældre. Skriv om det som
og om hendes forældre og om hendes sønnes skæbne og om hendes forældre. Skriv om det som

J. 19. Viggo vilde selv have et Jertrest men
kan ikke godt, han skal om til et maleri ved
Lyskædet Pige i Louv-kammeret i Solstuen.
Når det bare lidt mere Solstuen, så tror jeg også,
at vilde gå bedre for ham, han er så nøddeløs
og forknøbt overfor sit Arbejde som jeg
aldrig mindes før; d.v.s. han har nok før kun
alt være det blyse stærkt, men jeg tror aldrig
så længe ad Gangen; det er som alt sted
stille; han, han har ingen Ideer, intet
Med til at begynde noget nyt, arguer sig
over det gamle. Når han maler efter Naturen
er det kun i Solstuen, at andet interesser
han ikke; ja, Lampelys kommer han
vist noget; lav med, han er vid at indrette
sig en Lampe, og så tror jeg nok, at vil kunne
gå. Det meste; hvert Fald, skriver sig vist
for, at han er alt andet end rask, Blegast,
Nervøsitet plaget ham, og Døren som
han selv omtaler, hammer ham en Del, og
antager me også, at dette er en Følge af det
diverse skæle Befindelse; — og så vidt
De nok, at han altid taler smøgt om, hvad
der plaget ham, så man hører jo en Del

divene. Man er ellers si glad and af hør
hende i Vinter i Ro og alene, for i
Byen synes han joist, at er rent galt, der
har han de forrige Vintere været hel elendig.
De skal nu heller ikke tro, at altid er si galt,
der er naturligvis mange bedre Dage imellem;
men idag klager han sig netop si meget, si
hij ikke kunne dy mig præt lasse det i Dem,
sam dag er hans trafaste Nu - da her nu
netop læ et pibeopræt Brev til Dem.
De skal heller ikke tale videre om det, da
det jo ikke er meget sådant bestemt, som
Udførforstående alligevel ikke kan forstå.
Det var dejligt at høre, De havde det godt. Men
De set den sidste Punch med Dues Spring
mand, Carl hadsen osv. Tak for Dues
Brevkort fra Tølm. Vijsse sege, si måtte
jo Lav at lave et Brev fra Dues Brev,
det vilde si gypelig gerne. Kils Dyque og
Børnene tusinde Gange, tag selv de
ludets Hilsener fra Dues Elisabeth.